

[Holger Kristiansen.]

ved Imødekommenhed fra flere Sider vil blive muligt at faa Nordjylland, specielt Hjørring, med ind i Overvejelserne af, hvor eventuelt et af de nye Seminarier skal ligge.

Og hvad saa endelig det landskabelige angaar, saa forstaar jeg meget vel, at Øboerne ikke kan indse, at vi i Nordjylland er i Stand til at konkurrere med Jonstrup, Slagelse, Skaarup o. s. v., men jeg vil dog have Lov at sige, at intet kan maale sig med Vendsyssel i landskabelig Skønhed. Vi har baade den yppige Rigdom, de dybe Skove, den stemningsfulde Idyl og de vide, vide Udsigter, vi har Vesterhav og Østerstrand, og derfor strømmer Københavnerne og Øboerne ogsaa op til os i store Skarer, saa snart Ferien er inde.

Hans Jacob Sørensen: Der er et gammelt Ord, der siger, at et Uheld kommer sjælden alene. Jeg kom til at tænke paa dette gamle Ord forleden, da den højtærede Undervisningsminister her i Tinget forelagde dette Lovforslag. Der er jo mange, der med Beklagelse har set det Uheld, den højtærede Minister har været ude for med sin Teaterlov, noget, som alle vi, der holder af det kongelige Teater, maa beklage. (*Undervisningsministeren* [Borghjerg]: Den er ikke traadt i Virksomhed endnu!) . . . Nej, men det er maaske netop det, der er Fejlen ved det! Det andet Uheld er, at den højtærede Minister maa til at forelægge et Lovforslag, der i høj Grad forandrer paa den Seminarielov, som Ministeren fik vedtaget i sidste Rigsdagssamling . . . (*Undervisningsministeren* [Borghjerg]: I høj Grad?) . . . Ja, i høj Grad; det tror jeg, den højtærede Minister vil have faaet et Indtryk af bl. a. fra de Taler, der er holdt ved dette Lovforslags Behandling. Men der er et tredje Uheld med, og det er det, at den højtærede Minister har villet forsøge sig som Manden, der gennemførte Besparelser. Det er vel ogsaa det største Uheld, for selv om den højtærede Minister har haft en god Villie til at prøve paa at finde visse Besparelser, er det en meget uheldig Evne, han her har lagt for Dagen i Retning af at faa disse Besparelser frem. Det er ikke saaledes, at de Tal, som den højtærede Minister regner med — og disse Tal er af en noget tvivlsom Karakter —, at disse Tal, de 150 000 Kr. ved Bygningernes Opførelse og de 100 000 Kr. *muligvis* om Aaret i Besparelse ved Seminarieundervisningen, repræsenterer Beløb, som skaffes til Veje, ved at der bringes Ofre fra *hele* Befolkningens Side. Nej, den højtærede Minister har formet det saaledes, at der er 4 smaa Cirkler i det danske Sam-

fund, der skal bære de Tab, der følger med de Besparelsesforslag, som Ministeren her har forelagt.

Man kan jo sammenligne det Forslag, den højtærede Minister er kommet med, med de Taler, som netop den højtærede Minister i sin Oppositionstid har holdt her i Rigsdagen — ingen har mere end den højtærede Minister raset mod Besparelser, der ramte, som han sagde, haardt paa visse Steder og ikke ramte paa andre Steder. Men det er jo netop Forholdet med de Besparelser, den højtærede Minister her vil gennemføre: de rammer 4 Steder, de rammer i Jonstrup, de rammer i Skaarup, de rammer i Ranum og de rammer i Ribe. Det er ikke store Byer eller velhavende Befolkninger, der skal tage disse Tab, det er Egne og Befolkninger, der for fleres Vedkommende nærmest har Karakter af Fattigdom, og hver af disse Steder skal nu ofre 100 000—200 000 Kr. — nogle siger mere end 200 000 Kr. — om Aaret af de Indtægter, de sædvanlig har kunnet regne med. Det Forslag, her er fremsat, er i høj Grad præget af at være udarbejdet i et Kontor efter et rent skematisk Princip. Man lægger sammen uden Hensyn til, hvilke Virkninger der vil komme af en saadan Sammenlægning.

Nu har den højtærede Minister, da der er blevet protesteret mod denne Sammenlægning, sagt: Hvad der her fremkommer af Kritik, skyldes lokalpatriotiske Hensyn, det er noget, man ikke behøver at tage saa højtideligt, de Folk, der er interesserede, vil selvfølgelig klage sig, naar de rammes, men lad os ikke tillægge det mere Vægt, end det er værd! Men saa let kan man nu ikke komme til Resultatet. De 4 Steder, hvor den højtærede Minister griber ind med en Kniv, der ikke er en *Nedskæringskniv*, men en *Udryddelseskniv*, er ikke blot knyttet lige til de 4 Byer Jonstrup, Skaarup, Ranum og Ribe, men ved disse Seminarier er der uddannet i Tusindvis af Lærere, der, fra hvilket Seminarium de end er udgaet, har haft deres Særpræg, saaledes som de har faaet det paa den Skole, hvor de har gaaet, Folk, som der kunde være god Grund til at spørge: Hvilke Minder har I fra disse Skoler? Er det noget i Retning af, at de bør forsvinde, at de bør sammenlægges med andre Skoler, for at man kan faa Centralisationen tilvejebragt og faa det nye, mekaniske Præg sat over det hele? Jeg tror, at hvis disse Lærere, som er uddannet i Jonstrup, i Skaarup, i Ranum eller i Ribe, blev spurgt, vilde hver for sig svare: Nej, lad os holde fast netop paa de mindre Seminarier, der, hvor Livet udfolder sig paa en særegen Maade, hvor det nære